

У баба сж ключоветѣ.

Турци и черкези грабили наредѣ българскитѣ села. Всички избѣгали и се изпокрили по гори и планини. Една стара баба не можала да бѣга и се скрила на тавана на кжшичката си.

Минали турци, ограбили кжшата и нишо не оставили въ нея. Бабата гледала отъ тавана празната кжша и сърцето ѝ се свивало отъ болка.

Миналъ най-после единъ турчинъ самъ. И той влѣзълъ въ кжшата и търсилъ нѣщо да вземе, ала нѣмало шо, всичко било ограбено. Турчинътъ се озърталъ насамъ-натамъ и започналъ да свири съ уста. Било привечеръ, стъмвало се. Бабата, като го чула, че свири, не можала да се стѣрпи, навела се и му извикала:

— Аго, аго, живѣ да си, не свири у празна куя*) вечеръ, ше ни умиратъ конетѣ!

Турчинътъ погледналъ нагоре, видѣлъ бабата и извикалъ:

— Я слѣзъ ти доле!

— А дисагитѣ съ паритѣ да сваля ли? — Извикала уплашената баба.

— Дай ги тука!

*) Куя — кжша по македонски.